

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2022, în cauza penală în privința

Ciripida Natalia XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.02.2020-26.08.2021;

Instanța de apel: 10.11.2021-20.01.2022;

Instanța de recurs: 24.05.2022– 26.10.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 august 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală*, Ciripida Natalia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 10 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu includerea în acest termen a perioadei în care Ciripida Natalia s-a aflat în arest preventiv din 27 noiembrie 2019 până la 03 februarie 2020.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Ciripida Natalia în perioada de timp cuprinsă între 06 octombrie 2019- 24 noiembrie 2019, aflându-se pe teritoriul Germaniei și în perioada 25-27 noiembrie 2019 în municipiul Chișinău, acționând cu intenția îndemnării și înlesnirii practicării prostituției, precum și tragerii de foloase de pe urma practicării acestei activități pentru o altă persoană, împreună și de comun acord cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă și o persoană de gen feminin cu nume convențional Linda, care este în proces de identificare și împreună cu alte persoane neidentificate până la momentul de către organul de urmărire penală, prin intermediul convorbirilor telefonice și ulterior în cadrul discuțiilor avute în timpul întâlnirii dintre cele două, ulterioare, a îndemnat-o și a determinat-o pe Beiciu Pansela să practice prostituția, prin convingeri că va fi bine plătită, comunicându-i despre disponibilitatea cazării

acesteia, prin oferirea de camere special destinate acestei activități într-un imobil din orașul Duisburg din Germania, precum și că va fi asigurată cu bărbați care să beneficieze de serviciile ei sexuale, contra plată, pentru ce va achita jumătate din veniturile sale încasate de la prestarea acestor servicii.

Reușind prin convorbire telefonică să obțină acordul de la Beiciu Pansela de a pleca în Germania, ultima fiind desemnată ulterior prin ordonanța procurorului din 20 noiembrie 2019 în calitate de agent sub acoperire, Ciripida Natalia împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, au organizat deplasarea persoanei menționate în țara de destinație pentru practicarea prostituției și crearea condițiilor necesare pentru efectuarea acestei activități.

Aționând în vederea atingerii scopului infracțional, inculpata a solicitat de la Beiciu Pansela expedierea fotografiei cu datele de anchetă al pașaportului ei personal moldovenesc, pentru a procura biletul de avion, pe care ultima a transmis-o la 15 noiembrie 2019, în cadrul conversației prin intermediul aplicației „WhatsApp”.

Pentru continuarea acțiunilor sale, Ciripida Natalia împreună cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, a procurat biletul nr. XXXXX, în direcția Chișinău- Dortmund pe numele Beiciu Pansela, pentru data de 27 noiembrie 2019, care a fost achitat de către persoana neidentificată de organul de urmărire penală în privința căreia cauza penală a fost disjunsă.

În perioada 25-27 noiembrie 2019, Ciripida Natalia, acționând conform înțelegerii cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, a continuat acțiunile sale ilegale, a purtat discuții cu Beiciu Pansela în vederea determinării acesteia de a se deplasa în Germania pentru a presta servicii sexuale contra plată, folosind tactici de convingere prin ademenirea cu câștiguri mari și generozitatea clienților care urmau să beneficieze de serviciile sexuale cu plată.

Tot inculpata a însoțit-o la 26 noiembrie 2019 pe Beiciu Pansela la oficiul Agenției Servicii Publice din str. Alexandru cel Bun 56 din mun. Chișinău, unde a achitat suma de 2 180 lei pentru perfectarea pașaportului biometric pe numele Beiciu Pansela XXXXX, creându-i astfel condițiile necesare că aceasta va putea să meargă în orașul Duisburg pentru practicarea prostituției contra plată, fapt despre care a informat telefonic persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, care se afla în Germania.

Pe 27 noiembrie 2019 Ciripida Natalia urma să zboare la cursa aeriană nr.W66907 cu destinația Chișinău- Dortmund, împreună cu Beiciu Pasela. pe care o însoțea la punctele de trecere și control a frontierei de stat și pe care preventiv a instruit-o, acordându-i sfaturi în vederea trecerii cu succes a controlului de frontieră, de pe teritoriul Aeroportului Internațional Chișinău. În aceeași zi, în momentul urcării în avion Ciripida Natalia a fost reținută de către colaboratorii de poliție, fiind astfel încetate acțiunile ei criminale.

Pe baza stării *de fapt* expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal – *proxenetismul, adică îndemnul și înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.*

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 26.08.2021, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscând-o vinovată pe Ciripida Natalia de

săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal care prevede suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Mai mult, procurorul a considerat că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Totodată, conform prevederilor art.61 Cod penal, scopul pedepsei penale este reabilitarea echității sociale, corijarea condamnatului, precum și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de inculpat, cât și de către alte persoane. Corectarea condamnatului ca scop al pedepsei penale este conștientizarea de către făptuitor a celor săvârșite, reînțoararea și reîncadrarea acestuia în societate, or, făptuitorul urmează să fie convins că respectarea legii penale este o necesitate.

A conchis procurorul că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatei și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, în legătură cu fapta comisă și urmările produse, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Mai menționează procurorul că, atât de acuzare cât și de instanță nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante.

Astfel, s-a constatat că individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, reieșind din faptul că prezenta cauza a fost examinată conform art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală potrivit căruia inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Ciripida Natalia, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art.61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Cu toate că instanța corect a încadrat acțiunile inculpatei, la stabilirea pedepsei, ea a aplicat o pedeapsă prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2022, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror și menținută sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Centru.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a reținut că infracțiunea

comisă de Ciripida Natalia face parte din categoria infracțiunilor grave, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

Reieșind din materialele cauzei, rezultă că Ciripida Natalia nu are antecedente penale, nu este descrisă negativ și nu se află la evidenta medicului psihiatru sau necrolog.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că, reieșind din caracterul infracțiunii, ținând cont de noile limite ale pedepsei principale, instanța de fond justificat a concluzionat că, în privința inculpatei este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 10 luni.

A mai menționat instanța de apel că, în urma analizării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, având în vedere recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatei, săvârșirea unei infracțiuni care face parte din categoria celor grave, instanța de fond corect a concluzionat că, nu este rațional ca inculpata să execute real pedeapsa cu închisoarea stabilită, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probațiune de 2 ani, conform prevederilor art.90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a considerat posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatei în perioada de probațiune, prin comportament exemplar și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate precum și a plasării acesteia în mediul penitenciar.

La fel a reiterat că, durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta o va pune pe condamnată, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, respectiv reeducarea condamnatei va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior.

În acest sens, s-a evidențiat faptul că, pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult ca atât, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferențierii și individualizării pedepsei penale.

5. Procurorul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și a solicitat casarea acesteia, cu remitere la rejudecare în instanța de apel într-un alt complet.

În motivarea recursului acuzarea a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei inculpatei.

A relevat că, instanța de apel la emiterea deciziei a ignorat faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Astfel, pronunțând o decizie de condamnare la pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpată, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale.

Consideră că, instanța de apel a ignorat prevederile art.75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod. Circumstanțele

comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatei denotă că, cel mai eficient mijloc de corectare a acesteia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise de pericolul social al acesteia.

Raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptei imputate inculpatei consideră oportună evaluarea juridică, socială a acțiunilor acestuia, sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea cărei a fost adus în fața instanței de judecată.

Astfel, instanța de fond cât și cea de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de comportamentul inculpatei în momentul comiterii infracțiunilor și după consumarea lor, de personalitatea acesteia, pronunțând hotărâri neîntemeiate, atât în partea ce ține de termenul pedepsei cu închisoarea cât și în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Urmează a se remarca faptul că, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Pe cale de consecință, se apreciază că, instanța de apel a comis erori de drept deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, în consecință fiind aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeiuri conform cărora decizia instanței de apel urmează a fi casată în latura pedepsei cu remiterea cauzei la rejudecare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, recurentul critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, temeiuri pentru recurs care sunt prevăzute la pct.6 și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele regulile stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând

cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatei pentru infracțiunea săvârșită, prima instanță cât și instanța de apel au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, totodată că inculpata și-a recunoscut vina este caracterizat pozitiv, anterior nu a mai comis alte infracțiuni, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, cât și de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze că, prima instanță cât și instanța de apel la emiterea hotărârilor au ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că, în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

La fel, Colegiul penal reține că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului sau a procurorului, ci o prerogativă a instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de procuror în cererea de recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că, argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2022, în cauza penală în privința inculpatei *Ciripida Natalia XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 01 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie